**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2019-893**
**(mr. J. van der Groen, voorzitter en mr. R.P.W. van de Meerakker, secretaris)**

| | |
|---|---|
| Klacht ontvangen op | : 11 september 2019 |
| Ingediend door | : Consument |
| Tegen | : Nationale-Nederlanden Bank N.V., gevestigd te Den Haag, verder te noemen de Bank |
| Datum uitspraak | : 6 november 2019 |
| Aard uitspraak | : Niet-bindend advies |

## Samenvatting

Consument heeft gevorderd dat de opslag van 0,2 procentpunt uit zijn hypotheekrentetarief wordt verwijderd. De opslag betaalt hij omdat hij in 2017 rentemiddeling heeft uitgevoerd. Sinds 1 juli 2019 zijn dergelijke opslagen verboden. De Commissie is van oordeel dat die regels niet van toepassing zijn op de rentemiddeling die in 2017 werd uitgevoerd. De vordering wordt afgewezen.

## 1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken voorzien van bijlagen:

- het door Consument (digitaal) ingediende klachtformulier;
- het verweerschrift van de Bank;
- de reactie van Consument op het verweer.

De Commissie stelt vast dat dit geschil zich leent voor verkorte behandeling als bedoeld in artikel 32 van haar Reglement.

## 2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument heeft begin 2017 een tussentijdse rentewijziging aangevraagd bij de Bank. Via rentemiddeling is de rente op zijn aflossingsvrije hypothecaire geldlening van € 86.000,- van 4,25% naar 3,82% verlaagd. De rentevastperiode is daarbij verlengd. Deze liep af op 1 augustus 2023 en loopt nu tot 1 februari 2032.

2.2 De Bank heeft in haar tarief voor rentemiddeling een opslag berekend van 0,2 procentpunt. Daarnaast heeft de Bank voor de wijziging een bedrag van € 250,- aan administratiekosten in rekening gebracht.

In het wijzigingsvoorstel heeft de Bank aangegeven dat acceptatie ervan zou betekenen dat Consument gedurende de rentevastperiode niet meer opnieuw kan kiezen voor een rentewijziging met rentemiddeling.

2.3 Per 1 juli 2019 is het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen (BGfo) gewijzigd. Artikel 81ca BGfo bepaalt sindsdien dat door aanbieders van hypothecair krediet bij rentemiddeling geen vergoeding mag worden gerekend die hoger ligt dan het daadwerkelijke financiële nadeel.

## 3. Vordering, klacht en verweer

*Vordering Consument*

3.1 Consument vordert € 2.240,- schadevergoeding.

*Grondslagen en argumenten daarvoor*

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. Consument acht het onterecht dat de opslag van 0,2 procentpunt hem in rekening wordt gebracht. Deze opslag is immers sinds 1 juli 2019 niet meer toegestaan. Consument vordert dat de opslag wordt verwijderd, hem een nieuw rentemiddelings-voorstel wordt gedaan, of dat de rente die hij te veel zal betalen aan hem wordt vergoed.

*Verweer van de Bank*

3.3 De Bank heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

## 4. Beoordeling

4.1 De Commissie merkt op dat de Bank een beroep heeft gedaan op artikel 6:89 van het Burgerlijk Wetboek (BW), wat inhoudt dat Consument te laat zou hebben geklaagd. Omdat niet is gebleken dat de Bank in een nadelige bewijspositie is gebracht door het late klagen, volgt de Commissie het verweer niet en gaat zij over tot inhoudelijke behandeling van de vordering.

4.2 De Commissie merkt op dat de Bank heeft aangegeven geen nieuwe rentemiddeling voor Consument te willen uitvoeren. Dit klachtonderdeel kan door de Commissie niet behandeld worden, vanwege het geen bepaald is in artikel 2.1 onder i van het Reglement. Het gaat immers om de vraag of de Bank verplicht is rentemiddeling aan te bieden. Daartoe is zij wettelijk en contractueel niet verplicht.

Wettelijk zijn slechts regels gesteld die gelden op het moment dat de Bank overgaat tot rentemiddeling.

4.3 Daarnaast is de vraag aan de orde of de Bank gehouden is opslag van 0,2 procentpunt te verwijderen uit het rentetarief of aan Consument te vergoeden. Daaraan ten grondslag ligt dat de Bank deze opslag ten onrechte in rekening brengt. Van een dergelijke onrechtmatigheid is naar het oordeel van de Commissie echter geen sprake. Op het moment dat het rentemiddelingsvoorstel door de Bank werd uitgebracht, golden de in overweging 2.3, per 1 juli 2019 ingevoerde gedragsregels nog niet. Deze regel heeft eerbiedigende werking ten aanzien van de overeenkomsten die voor die tijd zijn gesloten, waardoor de situatie van Consument er niet door geregeld wordt. Voor zover het aanbod van de Bank de grenzen van de redelijkheid en billijkheid niet overschreed, mocht zij naar eigen inzicht voorwaarden stellen aan rentemiddeling. Dat daarbij een opslag van 0,2 procentpunt door de Bank in rekening is gebracht, overschrijdt die grenzen naar het oordeel van de Commissie niet. Zie ook Geschillencommissie Kifid, nr. 2019-563.

4.4 De Commissie concludeert dat de vordering dient te worden afgewezen.

## 5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

*Deze beslissing is genomen in een verkorte procedure als bedoeld in artikel 32 van het Reglement. De uitspraak heeft daarom de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.*

*U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.*